

ved at bibringe dem falske Forestillinger om Tilstande og Forhold i Amerika eller andetsteds, og for hvis Tilfagn og Forpligtelser med Hensyn til Beiklinien, Rejsen og dennes Omkostninger aldeles ingen Sikkerhed høves. Dette Uvæsen kan nu vistnok ikke ganske forebygges ved nogen Lovbestemmelse; men da dog sædvanlig hjemvendte Udvandrere benyttes som saadanne Lokkeduer, idet der gives dem fri Gen- og Tilbagerejse samt en vis Betaling for hver Udvandrer, de levere, vil det formentlig kunne indskrænkes derved, at det forbydes Alle, der ikke opfyldte Bestemmelserne i Lov af 1ste Mai 1868 § 2, at give sig af med at hverve Udvandrere eller at anvise dem bestemte Agenturer, under Straf efter samme Lovs § 10 og nærværende Lovs § 3, saafremt det indskræpes Politimestrene over hele Landet at have De med saadanne Personer og deres Færd. Der kan maasse spørges, om Forbudet ikke bør gøres afhængigt af, om de modtage Betaling for deres Hvervinger eller ikke; men Udvalget frygter for, at denne Indskrænkning vil gøre Forbudet virkningsløst, fordi det vil være næsten umuligt at bevise, at Hververne ere lønede af udenlandske Huse, medens det dog er utvivlsomt, at de ikke drive denne Trafik af uegenyttig Interesse enten for deres udvandringslystne Landsmænd eller for det ene eller det andet oversøiske Lands Kolonisation. Udvalget tillader sig altsaa at bringe et ubetinget Forbud i Forslag.

Udvalget er fremdeles, saavel efter egen Overveielse som efter de Dplysninger, vi have kunnet indsamle, kommet til den bestemte Overbevisning, at det paa de Steder, hvorfra en talrig Udvandring foregaar — for Tiden kun i Kjøbenhavn, men mulig ogsaa engang i andre Søstæder — er overmaade vanskeligt for det almindelige Politii at udføre de det ved Lov 1ste Mai 1868 og foreliggende Tillæg paalagte Pligter og Forretninger saaledes, at Udvandrerens Tarv tilbørlig varetages, og at Udvandringsforretningen ikke utilbørlig bevrædes. I Aarene 1869 og 1870 ere, som det ses af Motiverne, i Alt næsten 20,000 (19,985) Udvandrere expederede fra Kjøbenhavn; af disse afgik i det første Aar

6,319 og i det andet 5,273 i April og Mai Maaneder. Men det turde være klart, at Politiet, som ofte har ondt ved at overkomme sine daglige Forretninger i den offentlige Sikkerheds og Ordens Tjeneste, ikke med sit sædvanlige Personale kan udføre et saa betydelig forøget Arbejde, som Udvandringen paalægger det, navnlig i de nævnte Foraarsmaaneder, uden at enten dets andre Forretninger maa lide derunder, eller Udvandrerne til Udgift og Ulempe for sig og dem, af hvilke de befordres, opholdes for Tilsynets Skyld. Desuden kan den fornødne Sagkundskab og Sprogkundskab heller ikke forudsættes altid at være tilstede hos det i ganske andre Diemed antagne Politipersonale, og endnu mindre kan dette være i Stand til at give Udvandrerne den Dplysning og Veiledning, hvortil disse, der for det Meste ere Almuesfolk, ofte maa trænge. Udvalget anser det derfor for hensigtsmæssigt at bemyndige Justitsministeren til at indrette et særligt Tilsyn med Udvandringen paa saadanne Steder, hvor Udvandrerne trænge sig sammen. Da man imidlertid jo ikke kan vide forud, om Udvandringen vil tage af eller tage til, vil det være tilstrækkeligt at give Bemyndigelsen foreløbig for 5 Aar, i hvilket Tidsrum en større Erfaring, end nu høves, vil være indhøstet. Udvalget finder det under disse Omstændigheder heller ikke rigtigt at binde denne Bemyndigelse til andre Forskrifter, end at samtlige de Politiet ved Lov 1ste Mai 1868 og nærværende Tillæg paalagte Forretninger og Forpligtelser med Hensyn til Udvandringen overdrages det særlige Tilsyn; at dette underlægges Stedets Politii og betragtes som hørende til dette; at der paalægges det uden Betaling at meddele Udvandrerne de Dplysninger, de søge, forsaavidt saadanne høves, samt at undersøge foruden Oversættelsens Rigtighed ogsaa Bestaffenheden af de af dem indgaaede Kontrakter, at gjøre dem opmærksomme paa disse mulige Mangler og i det Hele at paa se deres Tarv. De Udgifter, et saadant Tilsyn — hvis Forretningslokale naturligvis bør henlægges paa et for Expeditionen bekvemt Sted — vil medføre, mene vi passende kunne bæres af Udvandringsagenterne ved en maadeholden Afgift — 24 p. —